

[Jens Thoft]

om han har sikkerhed for, at pengene ikke efterfølgende vil sive ud af statskassen til alle de større virksomheder, som har dygtige advokater og revisorer – vel vidende, at regnskabstal jo er taknemmelige. Og jeg er såmænd sikker på, at selv den lille cykelsmed kunne bevise, at hans ventilgummi ikke var steget som følge af ambilovens indførelse, og, hvis han i øvrigt havde tilstrækkeligt med advokat- og revisorassistance, såmænd også kunne bevise, at han skulle have pengene tilbage. Han har bare ikke muligheden, fordi det vil koste langt mere i bistand, end han kan få tilbage.

Jeg er altså voldsomt bekymret for, at vi vil se en lind strøm, hvor alle småsagerne umiddelbart vil blive afvist i told- og skatteregionerne, og hvor de ressourcestærke vil være i stand til at vride klejnerne ud af statskassen. Det vil jeg altså være meget bekymret ved, for penge er betalt af forbrugerne og bør naturligvis afregnes ved kasse 1.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg synes, der med de sidste ordvekslinger er grund til at understrege, at vi fra Socialdemokratiets side ikke på nogen vis ønsker at bidrage til, at man kommer til at se penge hverken sive eller fosse ud af statskassen. Det må være en fælles opgave for ansvarlige partier at bidrage til, at man, så vidt det er muligt og på en forsvarlig måde, får værnet om det provenu, som et bredt flertal her i Folketinget har været enige om at skabe i 1987 for at kunne gøre det, som et bredt flertal også var enige om i 1987: at skabe det, vi kaldte eksportpakken.

Hvis vi ikke er i stand til at værne om det provenu, sker der jo det, som hr. Jens Thoft afsluttede sin sidste bemærkning med, nemlig at forbrugerne kommer til at betale én gang til, eller også vil vi komme til at se nye nedskæringsfelttog. Og ingen af delene er på nogen måde acceptable.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Torben Lund):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 260:

Forslag til lov om ændring af toldloven og merværdiafgiftsloven (momsloven). (Afkortning af kredittider).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 3/4 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Det er så det andet lovforslag, og det er det, vi ikke populært kan betegne som spørgsmålet om, hvordan vi holder fast i de ca. 5 mia. kr., som forfalder til betaling i arbejdsmarkedsbidrag for 4. kvartal 1991, men som spørgsmålet om, hvordan vi dækker beløbet ind, idet regeringen har tilkendegivet, at man ikke mener, at man kan opkræve det sådan, at lovgrundlaget er i orden. Derfor gælder det altså om, at vi nu kan få dækket det manglende provenu.

Regeringen foreslår – og lægger herved op til – en stramning af kredittiderne for indbetaling af moms og importmoms, en yderligere stramning, skal jeg sige, fordi der i et andet forslag, der ligger til behandling i udvalget allerede, er et forslag om stramning af kredittid.

Tidligere har der været meget lange kredittider, så der er i sig selv fornuft i, at man strammer dem op, som vi også fra Socialdemokratiets side har givet melding om under førstebehandling af de tidligere forslag om stramning af kredittider. Vi synes, det er en god idé.

I denne relation skal det bruges til at dække et rentetab ind. Sådan opgøres det i bemærkningerne til lovforslaget, og jeg tror, at man uden at komme i strid med forretningsordenen vil kunne sige, at der er tale om en række mere eller mindre finurlige renteberegninger. Det, der bliver konsekvensen, er et nettotab, ligegyldig hvordan man vender og drejer det, så der kunne være grund til at stille det spørgsmål